

Streda 1. týždňa Veľkého pôstu - LPD

Hl.8., samohlásen: Post'áščesja brátije t'ílésni,* postímsja i duchovní:* razriším vsjákijsójúz neprávdy:* rastórhnem stropótnaja núždnych izminénij.* Vsjákoje spisánije neprávednoje razderém,* dadím álčuščym chl'íb* i nišcyja bezkróvnaja vvedém v dómy:* da prijímem ot Christá Bóha véliju mílost'. [2x]

Múčeničen: Ášče kája dobrod'itel'?* I ášče kája pochvalá podobájet svjatým?* Mečém bo prekloniša výji,* tebé rádi preklónšaho nebesá i sošédšaho:* izlijáša króvi svojá,* tebé rádi istoščivšaho sebé, i zrák rábij prijímša:* smirišasja dáže do smérty,* niščetú tvojú podražájušče íchže molítvami,* po mnóžestvu ščedrót tvojších,* Bóže pomíluj nás.

Hl.2., podóben: Jáko javisja: Svitólúčnyja vás jáko mólniji,* vo vés mír Isús, mýslennoje voístinnu sólnece posláv,* othnál jést' svitlost'mí vášeja Božéstvennyja própovidi prélesti t'mú,* bohovídcey apóstoli,* i prosvití vo mráci nevid'inija deržimyja l'út'i.* Jehóže úbo molíte,* nizposlátí i nám prosviščénije i véliju mílost'.

Podóben: Dobrod'itel'mi Ilijá vozšéd na kolesnícú Božéstvennuju,* postóm prosvitívsja, voznošášesja na vysotú nebesnuju.* semú porevnúj smirénna ja dušé mojá,* i postíjsja ot vsjáki ja zlóby, i závisťi, i svára* i sládsti tekúščija i slástnyja:* jáko da bol'izni l'útyja izbíhneši,* víčnujuščija hejénny,* vopijúšči Christú: Hóspodi, sláva tebí.

Hl.5., podóben: Prepodóbne ótče: Apóstoli Božéstvenniji,* míru tepl'íjšiji molítvennicy, i pravoslávny m zaščítitelije, imúšče derznoveníja deržavu ko Christú Bóhu nášemu,* o nás molítejsja, mólim vý vsečestníji,* da postóv blahóje vrémja svítlo sotvorím,* i jedinosuščnyja Trójcy blahodát prijímem:* velikopropovídnicy slávniji,* molítejsja o dušách nášich.

+ 4 stichíri z minéi óbšče

Sláva, i nýňi, Bohoródičen:

Prokímen, hl.5.: Tý Hóspodi sochrániši ný, i sobl'uděši ný* ot róda sehó i vo vík.

Stích: Spasí mja Hóspodi, jáko oskud'í prepodóbnyj.

Bytijá čténije [Gn 1, 24 - 2, 3]

Prokímen, hl.6.: Prízri i uslyši mja* Hóspodi Bóže mój.

Stích: Dokól'i Hóspodi zabúdeši mja do koncá, dokól'i otvraščáješi licé tvoje ot mené?

Prítčej čténije [Prisl 2, 1-22]

Streda 2. týždňa Veľkého pôstu - LPD

Hl.1., samohlásen: Duchóvnnyj, brátije, vzémše póst,* jazýkom ne hlahólite l'stívnaja,* níže polahájte pretykánija brátu v soblázn:* no pokajánijem prosvitívše duši sviščú* slezámi, vozopijím Christú* ostávi nám hrichopadénija náša,* jáko čelovikoľúbec. [2x]

Múčeničen: Vsechválniji múčenicy,* vás ni zemľá potajíla jést',* no nébo priját vý:* otverzóšasja vám rájskaja vratá* i vnútr bývše,* dréva žizni naslaždájetesja,* Christú molítejsja,* darovátí dušám nášym mír i véliju mílost'.

Hl.3., podóben: Vélija Krestá: Božéstvennych apóstol Hóspodi molénni,* póstnoje vrémja dóbri nám soveršítí,* umilénijem pómysla spodóbi,* jáko bláh blahoutróbne,* da spasájami t'á proslavl'ajem vsí.

Podóben: Velíkoje i strášnoje tvoje Hóspodi prišéstvije,* v némže sid'á súd právednyj sotvoríši,* da ne úbo osúdiši mja osuždénna ho:* no jáko Bóh poščadí mja,* apóstol tvojších blahoprijátnymi molítvami.

Hl.6., podóben: Vse otlóžše: Christóvy apóstoli,* zemným svitíla,* sokróvišča mirobohátnaja,* vsemúdraho rázuma Bóha náše ho:* vás pojúšcyja iskušénij izbávite svjatými vášimi molítvami,* i vrémja nám póstnoje provodítí júnošeski podajúšči* v míri žizň nášu:* da blahouhódn o predvarívše strást' Christóvu,* so derznoveníjem prinósim píni ja Bóhu nášemu.

+ 4 stichíri z minéi óbšče

Sláva, i nýňi, Bohoródičen:

Prokímen, hl.6.: Veselítejsja o Hóspod'i,* i rádujtesja právedniji.

Stích: Blažéni, íchže ostávišasja bezzakónija.

Bytijá čténije [Gn 4, 16-26]

Prokímen, hl.1.: Búdi Hóspodi mílost' tvoja na nás,* jákože upováchom na t'á.

Stích: Rádujtesja právedniji o Hóspod'i.

Prítčej čténije [Prisl 5, 15-23; 6, 1-3]

Streda 3. týždňa Veľkého pôstu - LPD

Hl.4., samohlásen: Blúdno rastočích Otéčeskoje moje bohátstvo,* púst bých, vo straňi vselichsja lukávych hráždan,* i bezslovésnym upodobichsja nesmyslennym skotóm,* i vsjákija obnažichsja Božéstvennyja blahodáti.* Ťímže obráščsja vopijú tebi* blahoutróbnomu i ščédromu Otcú:* sohrišich, prijímí mjá kájuščasja Bóže,* i pomíluj mjá.
[2x]

Múčeničen: Žértvy oduševlénnyja,* vsesožžénija slovénaja,* múčenicu Hospódní,* zakolénija soveršénaja Bóžija,* Bóha znájuščaja,* i Bohom znájemaja ovčáta,* íchže ohráda volkóm nevchódna,* molítejsja i nám upasénnyj býti* s vámi na vodí pokója.

Hl.6., podóben: Vse otložše: Sólncá mýslennaho zarí javlšesja bohovídca apóstoli,* prosviščénije isprosíte dušám nášym,* i strastěj izbávitisja mráčnyja t'mý,* i deň spasitel'nyj víd'iti pomolítejsja,* postóm i molénmi serdcá očistivšym,* jáže lukávij ujazví,* jáko da vás víroju spasájemi čtím prísno,* vsemúdrom propovídanijem mír spásšyja.

Podóben: V stranú blúdnyj otšéd zlóby,* zlí izdích jéže mí Ótče blahoutróbné, bohátstvo dál jesí,* i hládom táju blahích d'íl,* i studóm prestuplénija sé od'ijachsja,* blahodáti Bóžija obnažásja,* i zovú ti: sohrišich, vím bo tvojú bláhosť,* prijímí mjá jáko jedínaho, ščédre,* ot najémnikov tvojih Christé,* apóstol molénmi vozl'úbl'ačšich t'á.

Hl.6., podóben: Odesnúju Spása: Apóstoli Spásovy,* svitíla vselénnyja* i blahodítelije i spasítelije, Bóžija slávy* jáko nebesá povídatelije,* i preukrašénniji zvizdámi čudés,* i známeňmi iscilenij,* prilížno o nás molítvy Hóspodevi prinesíte,* v voňú čístuju, molítvy prijáti náša,* i spodóbitisja vsím živonósnaho krestá i cilováti,* i víd'iti stráchom.* Toho poklonénijem nizposlí nám mílosti tvojá Spáse,* jáko čelovikol'ubec.

+ 4 stichíri z minéi óbščej

Sláva, i nýňi, Bohoródičen:

Prokímen, hl.4.: Upovách na mílosť Bóžiju vo víki, i vo vík víka.

Stích: Čtó chválišisja vo zlóbi sílne?

Bytijá čténije [Gn 7, 6-24]

Prokímen, hl.4.: Vnehdá vozvratít Hospód' plínénije ľudej svojích.

Stích: Rečé bezúmnyj v sérđci svojem: níst' Bóh.

Prítčeč čténije [Prísl 9, 12-18]

Streda 4. týždňa Veľkého pôstu - LPD

Hl.4., samohlásen: Póst blahích chodátaj,* svoje prepólovénije nýňi vvedé, prešédšimi deňmi blahouhodív,* i próčimi pólzovanije predložív:* íbo blahích naprjažénije,* mnóžajšeje blahodítájanie tvorít.* Ťímže vsích blahích dáteľu Christú blahouhoždájusče, vopijém:* postívysja nás rádi, i raspjátije preterpívij,* neosuždény nás spodóbi,* pričástisja i Božéstvennyja páschi tvojejá,* v míri požívšyja,* i dostójno so Otcém tebé i Dúchom slávjaščyja.

Hl.5.: V táňni dobrodíteli d'ílajuščiji,* duchóvnaja vozđajánija čájuščiji,* ne posredí tóržišč i raspútij javl'ájut sijá,* no vnútr sérđca nójat páče:* i vsích víd'aj byvájemaja v táňni,* mzdú vozderžánija podajét nám.* Póst soveršim, ne sítujušče lícy,* no v klít'ich duš nášich mol'áščesja, neprestánno vozopijím:* Ótče náš, íže jesí na nebesích,* ne vvedí nás vo iskušénije, mólimsja,* no izbávi nás ot lukávaho.

Múčeničen: Nesýtnuju ľubóviju duší,* Christá ne otverhóstesja svjatíji múčenicu,* íže razlíčnyja rány strastěj preterpívše,* mučítelej dérzost' nizložiste,* nepreklónnu i nevredímu víru sochránše,* na nebesá prestávistesja.* Ťímže i derznóvenije polučívše k nemú,* prosíte darováti mír mírovi,* i dušám nášym véliju mílosť.

Hl.1., podóben: Prechvál'niji múčenicu: Postá vodóju, dúšy vsí omýjim,* i pristupívše k čestnému i životvorjáščemu krestú Hospódnú,* víroju poklonímsja,* Božéstvennoje prosviščénije počerpájusče,* i víčnoje spasénije nýňi priobritájusče,* mír i véliju mílosť.

Apóstolov pochvaló Kréste,* jehóže okružájut načála, síly, archánheli,* poklaňajúščyjasja tebi ot vsjákaho vréda spasáj,* i Božéstvennoje póprišče vozderžánija nás spodóbi dóbri soveršájusčyja,* deň spasitel'nyj dostíhnuti,* ímže i spasájemsja.

Hl.7., podóben: Dnés bdít: Dnés krestú Hospódnú poklaňajúščesja vozopijím.* rádujsja drévo žízni, áda razoríteľu.* Rádujsja rádoste míra, i t'ínija potrebitel'ú.* Rádujsja, bísy prohoňájaj síloju tvojeju,* vírnych utverždénije,* orúžije nerušimoje,* oblobyzájuščyja t'á sobludí, osvjatí, mólimsja.

+ 4 stichíri z minéi óbščej

Sláva, i nýňi, *hl.8., samohlásen.*: Dnes neprikosnovénnyj suščestvóm,* prikosnovén mňi byvájet,* i stráždjet strásti, svoboždájaj mjá ot strastěj,* svít podavájaj sl'ipým,* ot bezzakónnych ustén oplevájetsja,* i dajét pleščí za pl'inénnyja na rány.* Sehó čístaja Ďíva i Máti na krest'í zrjáščí,* bol'iznenno viščáše:* uvý mňi čádo mojé,* čtó sijé sotvoríl jesí? Krasnyj dobrotoju páče vsích čelovík, bezdychánnij, bezzračnyj javl'aješisja,* ne imíja vída, nižé dobróty:* uvý mňi mój svíte,* ne mohú spjášča zríti t'á,* utróboju ujazvl'ájusja,* i l'útoje orúžije sárdce mojé prochódit.* Vospivájú tvojá strásti,* poklaňájusja blahoutróbiju tvojemú:* dolhoterpilíve sláva tebí.

Prokímen, hl.4.: Blahoslovén Hospóď Bóh Izráilev,* tvorjáj čudesá jedín.

Stích: Bóže, súd tvój cárévi dážd', i právdú tvojú Sýnu cárévu.

Bytijá čténije [*Gn 9, 18-28; 10, 1*]

Prokímen, hl.4.: Mňi že pril'ipl'átisja* Bóhovi bláho jést'.

Stích: Kól bláh Bóh Izráilev.

Prítčej čténije [*Prísl 12, 23-28; 13, 1-9*]

Streda 5. týždňa Veľkého pôstu - LPD

Hl. 4., samohlásen.

[1] Vse žitíjé mojé so bludnicami i mytarjami izžisja:* úbo vozmohú li poné v stárosti pokájatisja,* o níchže sohrišich, Sod'itel'u vsjačéskim* i vraču nedúhujuščim? Hóspodi, přezde dáže do koncá ne pohíbnu, spasí mjá.

[2] Ťážestiju nebrežénija soderžím jésm,* v tíňi val'ájusja, strilóju ustrilén Velijára,* i rastajivaju mojé jéze po óbrazu:* obratitel'u nebrehúščich, i svoboditel'u sohriššich:* Hóspodi přezde dáže do koncá ne pohíbnu, spasí mjá.

[3] Bých pretknóvenije čelovikom,* vozďilav jáko zemnýj zemnája,* brákom soprjahóchsja tvojemu povel'íniju,* i prestupích oskvernív lóže mojé:* ot zemlí sozdávyj* ne přezri sozdánija svojehó: Hóspodi,* přezde dáže do koncá ne pohíbnu, spasí mjá.

[4] Rjádnik bých duší mojéj,* o plóti mojéj promyšlénije tvorjá,* démonov poruhánije postávlén bých,* slastém rabótaja i bezúmsvijem:* blahoutróbijem tvojim počadí,* prohónitel'u démonov: Hóspodi,* přezde dáže do koncá ne pohíbnu, spasí mjá.

[5] Vóleju sohrišich páče vsích,* sehó rádi ostávlén jésm,* ímam protivníka duší mojéj,* plóti mudrovánije, i pomračájet mjá.* Prosviščénije súščich vo t'mí,* i nastávnice zablúždájemych: Hóspodi,* přezde dáže do koncá ne pohíbnu, spasí mjá.

[6] Živét, hlahóla prorók, dušá mojá Hóspodi,* i voschválit t'á, vzyščí ovčá zablúždšeje mjá,* i sopričtí mjá stádu tvojemú:* dážd' mí vrémja pokájánija,* da steňá vopijú ti: Hóspodi,* přezde dáže do koncá ne pohíbnu, spasí mjá.

[7] Sohrišich, sohrišich, prestupív povel'ínija tvojá Christé Bóže,* mílostiv búdi mí blahod'itel'u,* da prozrjú vnútrenňima očíma,* i ubíhnu t'mý, i so stráchom vozopijú: Hóspodi,* přezde dáže do koncá ne pohíbnu, spasí mjá.

[8] Zvírije mjá díviji obderžáša,* no ot ních mjá ischítí Vladýko:* chóščeši bo jéze spastísja, i v poznánije ístiny prijítí* vsím čelovikom, jáko sozdátel',* i so vsími i mené spasí: Hóspodi,* přezde dáže do koncá ne pohíbnu, spasí mjá.

[9] Cil'ba búdi mí blahod'itel'u,* izbávitel'u Spáse mój,* i ne otríni mené,* vížd' mjá ležášča bezzakónmi, i vozstávi mjá jáko vsesíl'nyj,* da i áz vozviščú d'íjánija mojá, i vopijú ti: Hóspodi,* přezde dáže do koncá ne pohíbnu, spasí mjá.

[10] Sokrýv talánt dánnyj mí,* jáko nesmyslennyj ráb v zémľu zakopách:* íbo jákože nepotrénnyj osudíchsja,* i ne derzáju próčeje prosítí t'á,* jáko nezlobivij uščédri mjá,* da i áz vozzovú: Hóspodi,* přezde dáže do koncá ne pohíbnu, spasí mjá.

[11] Jézero izsušívij strastíj,* krovotočívija prikosnovénijem krája omét tvojíh,* dážd' mí ostávlénije sohrišénij,* nesumňínnoju víroju tebí pritekájuščemu,* i prijímí mjá jákože ónuju,* i iscílí mojú bol'ížň: Hóspodi,* přezde dáže do koncá ne pohíbnu, spasí mjá.

[12] Ímaši sid'ítí na prestól'i,* sotvorívij slóvom nébo i zémľu:* ímamy vsí predstátí.* Povídajušče tebí hrichí náša:* přezde dné ónaho,* v pokájániji mjá prijímí: Hóspodi,* přezde dáže do koncá ne pohíbnu, spasí mjá.

[13] Prízri ókom blahoutróbnym,* i búdi mí mílostiv jedíne Spáse,* tóki dárúj iscílénij bídnoj mojéj i okájánnój duší,* izmýj ot kála d'ílí mojích, da vospojú: Hóspodi,* přezde dáže do koncá ne pohíbnu, spasí mjá.

[14] Mečí uhotova Velijár,* ulovíti potšćavsja smirěnnuju moju dššu,* stránna sotvorí mja šćedre prosvišćěnija,* rázuma licá tvojeho:* deržavnyj v krípostí, sosúdob seho ischítí mja: Hóspodi,* přězde dáže do koncá ne pohíbnu, spasí mja.

[15] Vsím strastém porabótichsja,* ostáviv zakón i Božěstvennaja písanija,* vsehó mja iscílí blahodětel'u,* mené rádi po mñi býv bláže,* obratí mja šćedryj, strastěj potrebítel'u: Hóspodi,* přězde dáže do koncá ne pohíbnu, spasí mja.

[16] Bludníca slezámi omočájet přečíst'iji že i čestñiji nózi tvoji,* vsjá uvišćavájušči jěže pritekáti,* i prijímáti razrišěnije sohrišěnijsvojích.* Tojá víru podážď i mñi Spáse,* jěže vopítí tí: Hóspodi,* přězde dáže do koncá ne pohíbnu, spasí mja.

[17] Skvérnú očísti duši mojejá,* mené rádi obnišćavyj,* i mladěnstvovavyj plótiju,* kápl'u mílosti tvojejá nizposláv,* nemošćnému i okajánnomu Christé:* otmýj ot skvérnny, vvráčuj nedúhujušća: Hóspodi,* přězde dáže do koncá ne pohíbnu, spasí mja.

[18] Utverdí Vladýko dššu moju, k tebí pritekáti,* i tebí rabótati prísno:* pokrów bo mój jesí i chranítel', i zastuplěnije i pómošč,* spodóbi Bóžij Slóve,* vopítí mñi v derznověnijsi: Hóspodi,* přězde dáže do koncá ne pohíbnu, spasí mja.

[19] Sříná nerušímaja búdi nám Isúse Spáse,* i mílostivýj Bóže,* nrávy bo i dřily prelšćěni spadóchom:* no vozstávi jáko blahodětel' sozdánijsi,* i primirisja jáko šćedr. Hóspodi,* přězde dáže do koncá ne pohíbnu, spasí mja.

[20] Sýn blúdnyj bých, rastočivýj bohátstvo,* hládom nýni istajaváju.* Pod krów tvój pribiháju,* jákože ónaho prijímí mja Ótče blahíj,* i pričástnika trapězy spodóbi,* jěže vopítí tebí: Hóspodi,* přězde dáže do koncá ne pohíbnu, spasí mja.

[21] Závistiju nizloží ráj,* pervozdánnaho zlonačál'nik:* rekíj, jěže pomjaní,* na dřevi razbójnik, priját ráj.* Áz že víroju i stráchom,* jěže pomjaní mja, vopijú tí: Hóspodi,* přězde dáže do koncá ne pohíbnu, spasí mja.

[22] Rúku mí prostrí jáko Petróvi,* i vozvedí iz hlubiný Bóže,* blahodát' i mílost' mí podážď,* molítvami vseneporóčnyja Mátere,* tebé rózďšija bezsíměno,* i svjatých tvojsích vsích: Hóspodi,* přězde dáže do koncá ne pohíbnu, spasí mja.

[23] Pojúšća prijímí mja,* na vsják děň áhnče vzěml'aj hrích mój,* dššu i řílo vsečl'no v rúci tvoji predlaháju,* i v nošći i vo dní dólžno vopijú tí: Hóspodi,* přězde dáže do koncá ne pohíbnu, spasí mja.

Sláva: [24] O neizrečěnnaho tvojeho bahoutróbija,* preblahíj, ne zlóbivýj Hóspodi!* O bezhríšnyj i šćedryj!* ne otríni mené ot licá tvojeho,* jáko da i áz blahodárstvenno,* rádujasja i pojá vopijú tí: Hóspodi,* přězde dáže do koncá ne pohíbnu, spasí mja.

I nýni: *Bohoródičen*: O neizrečěnnaho snišćožděníja!* O stránnaho roždestvá přečúdnaho!* O káko Dřiva mladěnce řá nósit vo objátijich svojích tvorcá i Bóha!* Iz nejá voplotítisja izvólivýj, blahodětel'u Hóspodi,* přězde dáže do koncá ne pohíbnu, spasí mja.

Prokímen, hl.4.: Bóh otmšćěnijs Hóspod', Bóh otmšćěnijs, ne obinúlsja jěst'.

Stích: Voznesísja sud'áj zemlí, vzdážd' vzdajánijsi hórdym.

Bytíj čtěníjs [Gn 17, 1-9]

Prokímen, hl. 4.: Vospójte Hóspodevi písň nóvu.

Stích: Vospójte Hóspodevi, blahoslovíte ímja jěho.

Prítej čtěníjs [Prisl 15, 20-33; 16, 1-9]

Streda 6. týždňa Veľkého pôstu - LPD

Hl.5., samohlásen: Bohátýj v strastěch sýj,* prelěstnoju licemírjsi obložěnj jásm oděždoju,* vesel'ásja v zlých nevozderžánijsi,* i bezmírnoje nemilosěrdijsi pokazúju,* prezirája mój úm,* pred dvěrmí pověržěnyjsi pokajánijsi,* álčušćij vsjákaho bláha,* i bol'ášćij nevnímánijsi mojim:* no tý Hóspodi Lázarja mja sotvorí,* níšćaho hrichámi,* da ne káko trěbujaj,* ne polučú pěrsta orošájušća,* bol'iznujušću mojemú jazýku v nehasímom ohní:* v nídrih že patrijárcha Avraáma vselí mené,* jáko čelovikoľúbec. [2x]

Múčeničen: Nesýtnoju řubóviju duši* Christá ne otverhóstesja svjatiji múčenijsi,* íže razlíchnyja rány strastěj preterpívšě,* mučítelej děrzost' nizložíte:* nepreklónnu i nevredímu víru sochránšě,* na nebesá prestávistesja.* Tímže i derznověnijsi polučívšě k nemú,* prosíte darováti nám veľiju mílost'.

Hl.5., podoběn: *Rádujsja póstnikom*: Ob onú stranú Jordána plótiju chod'á Isúse,* s tobóju súšćym vopíl jesí:* drúh Lázar užě úmre,* i pohreběnijsi nýni predaděsja.* Tímže rádujsja drúzi moji vás rádi,* da víste, jáko vsjá vím,* Bóh sýj neprelóžnyj, ášće i jav'ájusja vídimýj čelovik.* Idem úbo oživíti jěho,* jáko da směrt' ošćutít seho pobídu,* i soveršěnoje razrušěnijsi,* jávi jě sotvorjú,* podájá mírovi veľiju mílost'.

Márthu i Maríju vírniji podražájušče,* ko Hóspodu póslem Božéstvonnaja d'íjáníja jáko molítvy,* jáko da prišéd náš úm voskresít,* mértv ležáččij ľúťi vo hróbi ľínosti nečúvstvennyj,* strácha Božéstvonnaho nikákože oščuščájúščij,* i d'íjstv živótnych nýňi ne imúščij, zovúšče:* vížď Hóspodi, i jákože drúha tvojehó Lázarja drévlé ščédre,* predstánijem vozdvíhl jesí strašnym,* síce vsích oživí, podajáj véľiju mílost'.

Hl.6., podobén: Hóspodi na hrób: Dvojedénstvujet Lázar vo hróbi,* súščyja ot víka vídit uméřsyja,* támo zřít stráchi stránnýja,* mnóžestvo neisčétnoje ádovými deržimoje úzami:* ľímže sródnicy rydájut hórko,* predvíďašče hrób jehó.* Christós že ídet oživítí drúha svojehó,* jedíno ot vsích soveršítí sohlásije:* blahoslovén jesí Spáse, pomíľuj nás.

+ 4 stichíri z minéi óbščeť

Prokímen, hl.4.: Blahouhoždú pred Hóspodem* vo straňi živých.

Stích: Vozľubích, jáko usľýšit Hospód' hlás moléníja mojejó.

Bytíjáj čténije [Gn 43, 26-31; 45, 1-16]

Prokímen, hl.4.: Molítvy mojáj Hóspodevi vzdám* pred vsími ľud'mi jehó.

Stích: Vírovach, ľímže vozhlahólach, áz že smíríchsja ziló.

Prítčeť čténije [Prísl 21, 23-31; 22, 1-4]

Veľký pondelok - LPD

Hl.1., samohlásen: Hřjadýj, Hóspodi, k vóľňij stráti,* apóstolom hlahólaše na putí:* sé voschódim v Jerusalím,* i predásťsja Sýn čelovíčeskij, jákože jést' písano o ném.* Prijídíte úbo i mý, očiščénnými smýsly, sšéstvujim jemú,* i sraspnémsja, i umertvímsja jehó rádi žitéjskim slastém,* da i oživém s ním, i usľýšim vopijúšča jehó:* ne ktomú v zemnýj Jerusalím za jéže stradáti:* no voschožú ko Otcú mojemú i Otcú vašemu,* i Bóhu mojemú i Bóhu vašemu,* i sovozvýšu vás v hórňij Jerusalím,* v cárstvo Nebésnoje. [2x]

Hl.5., samohlásen: Dostíhše vírniji spasíteľnuju stráť Christá Bóha,* neizrečénnoje jehó dolhoterpínije proslávím:* jáko da blahotróbijem svojím* sovozdvíhnet i nás umerščvlénnych hřichóm,* jáko bláh i čelovikoľúbec. [2x]

Hóspodi hřjadýj ko stradáníju,* tvojá utverždája učeníkí, hlahólal jesí osob prijém ích:* káko hlahól mojích ne pómnite,* jáže přéžde rekóch vám? Jáko vsjákomu proróku níst' písano, tókmo vo Jerusalími ubijénu býti.* Nýňi úbo vrémja nastojít, jéže rekóch vám:* sé bo predajúsja rukáma hřišnych porúhan býti,* íže i křestú mjáj prihvozdívše,* i pohřebéniju predávše, oméřzena vmiňát jáko mértva.* Obáče derzájte, tridnéven bo vostánu,* v rádosť vírných, i žizň víčnuju. [2x]

Hóspodi, k táinstvu neizhlahólannomu tvojehó smotréníja,* ne dovlíjušči synóv Zevedéovych máti,* prošáše t'á, vrémennaho cárstva počesti darovátisja čádom jejáj:* no vmísto tojáj, čášu smérti obiščál jesí pítí druhóm tvojím:* júže čášu přéžde sích pítí sám hlahólal jesí, hřichóv očiščénije.* Ĺímže tebí vopijém:* spasénije dúš nášich, sláva tebí. [2x]

Hóspodi, soveršénňijsjaja múdrstvovati,* tvojá nakazúja učeníkí,* ne upodóbítisja jazýkom hlahólal jesí,* vo jéže obladáti měňšimi:* ne táko bo búdet vám mojím učeníkóm,* jáko níščij choť'á jésm.* Pérvyj úbo vás, da búdet vsím sluháj:* načál'stvujajže, jáko načál'stvujemyj:* predizjáščnyj že, jáko posľídňijsij.* Íbo prijđoch sám obniščávšemu Adámu posľužítí,* i izbavlénije dáti za mnóhich dúšu mojú,* vopijúščich mí: sláva tebí.

Hl.8.: Izsóchšija smokóvnicy za neplódije,* přeščéníja ubojávšesja brátije,* plodý dostójny pokajáníja prinesém Christú,* podajúščemu nám véľiju mílost'.

Sláva, i nýňi, *hl.8.:* Vtorúju Jévu jehípt'anyňu obrít zmíj hlahóly,* tšchášesja laskáňmi zapjájti Jósifa:* no tój ostáviv rízu, bižáj hřichá,* i náh ne styďášesja,* jákože pervozdánnyj přéžde presľušáníja.* Tohó molíťvami Christé pomíľuj nás.

Prokímen, hl.6.: Bláhoslovít t'á Hospód' ot Sijóna,* i úzřiši bláhája Jerusalíma.

Stích: Blažéní vsí bojáščijisja Hóspoda, choď'áščiji v putéch jehó.

Ischóda čténije [Ex 1, 1-20]

Prokímen, hl.6.: Bláhoslovíchom vý* vo ímja Hospóдне.

Stích: Mnóžiceju brášasja so mnóju ot júnosti mojejáj.

Jóva čténije [Jób 1, 1-12]

Veľká streda - LPD

Hl.1., samohlásen: Tebé Dívyja Sýna,* bludníca poznávši Bóha, hlahólaše, v pláči mol'áščisja,* jáko sléz dostójnaja sod'ílavšaja: razriši dólh,* jákože i áz vlasý:* vozľubí ľúbjaščuju, právedno nenavídímuju,* i blíz mytarěj tebé propovím,* blahod'íteľu čelovikol'úbče.

Mnohocínnoje míro bludníca smisi so slezami,* i izlijá na prečist'iji nózi tvojí, oblobyzájušči:* ónuju ábije opravdál jesí,* nám že proščénije dárúj,* postradávyj o nás, i spasí nás.

Jehdá hrišňaja prinošáše míro,* tohdá učeník sohlašášesja prebezzakónnym.* Óvaja úbo rádovašesja, istoščájušči míro mnohocínnoje:* séj že tščašesja prodáti bezcínnoho.* Sijá Vladýku poznávaše,* a séj ot Vladýki razlučášesja.* Sijá svoboždášesja,* a Júda ráb byváše vrahú.* Lúto jést' ľínost' i vélije pokajánije:* jéže mňi dárúj Spáse,* postradávyj o nás, i spasí nás.

O Júdinomu okajánstvu!* zryjáše bludnicu cilújuščuju stopý,* i umyšľáše léstiju, predánija cilovánije* ónaja vlasý razriši, a séj járostiju vjazášesja,* nosjá vmísto míra zlosmrádnuju zlóbu:* závist' bo ne víst' predpočitáti poléznoje.* O Júdina okajánstva,* ot nehóže izbávi Bóže, dúšy náša.

Hl.2., samohlásen: Hrišňaja teče k míru, kupíti mnohocínnoje míro,* jéže pomázati blahod'íteľa,* i miropodáteľu vopijáše: dážd' mí míro,* da pomážu i áz očistivšaho vsjá mojá hrichí.

Hl.6., samohlásen: Pohružennaja hrichóm,* obríte t'á pristánišče spasénija,* vížd' i míro so slezami rastvorjájajuščuju,* tebí vopijáše:* vížd', sohrišájajuščich pokajánija ožidájaj:* no Vladýko spasí mjá ot volný hrichóvnaja,* velíkija rádi tvojejá mílosti.

Dnés Christós prichódit v dóm fariséov,* i žená hrišňica pristupívši k noháma,* valášesja vopijúšči:* vížd' pohružennuju hrichóm,* otčájannuju d'ijánij rádi,* nehnušájemuju ot tvojejá bláhosti,* i dážd' mí Hóspodi ostavlénije zlých, i spasí mjá.

Prostré bludníca vlasý tebí Vladýci,* prostré Júda rúce zakónoprestúpny.* óva úbo prijáti ostavlénije,* óv že vzjáti srebreniki.* Tímže tebí vopijém pródanomu, i svobóždšemu nás.* Hóspodi sláva tebí.

Pristupí žená zlosmrádnaja i oskvernennaja,* slézy prolivájajušči,* ľúbjašči Spáse, strást' isповídajušči:* káko vozzrjú k tebí Vladýci? Sám bo prišél jesí spastí bludnicu.* iz hlubiný uméršuju mjá voskresí,* íže Lázarja vozdvíhnuvyj iz hróba čtverodnévna:* prijímí mjá okajánnuju Hóspodi, i spasí mjá.

Otčájannaja žitijá rádi,* i uvídomaja nráva rádi, míra nosjáščaja pristupí tebí vopijúšči:* da ne otvéržeši mené blúdnuju,* rodívyjsja ot Dívy,* da ne prézriši mojá slézy, rádoste ánhelov,* no prijímí mjá kájuščujusja,* júže ne otrínul jesí sohrišájajuščuju Hóspodi,* velíkija rádi tvojejá mílosti.

Sláva, i nýni, *hl. 8.:* Hóspodi, jáže vo mnóhija hrichí vpádšaja žená,* tvoje oščitívšaja Božestvo,* mironósicy vzémši čín,* rydájušči míro tebí préžde pohrebénija prinósit:* uvý mňi, hlahól'ušči,* jáko nóšč mňi jést' razžžénije bludá nevozderžánnaja,* mráčnoje že i bezlúnnoje račénije hrichá.* Prijímí mojá istočniki sléz,* íže oblakami proizvod'áj mórja vódu.* priklonísja k mojím vozdychánijem serdecnym,* priklonívyj nebesá, neizrečénnyim tvojími istoščánijem,* da oblobyžú prečist'iji tvojí nózi,* i otrú sijá páki hlavý mojejá vlasý:* íchže v rají Jéva,* po polúdni, šúmóm úši ohlasívši, stráchom skrýsja.* Hrichóv mojích mnóžestva,* i sudéb tvojích bézdny któ izsl'ídit? Dušespásče mój, da mjá tvojú rabú ne prézriši,* íže bezmírnuju imíjaj mílost'.

Prokímen, hl.4.: Ispovídajtesja Bóhu nebésnomu, jáko bláh,* jáko vo vík mílost' jehó.

Stích: Ispovídajtesja Bóhu bohóv, jáko vo vík mílost' jehó.

Ischóda čténije [*Ex 2, 11-22*]

Prokímen, hl.6.: Hóspodi, mílost' tvojá vo vík,* d'íl rukú tvojeju ne prézri.

Stích: Ispovímsja tebí Hóspodi vsím sérdcem mojím, i pred ánhely vospojú tebí.

Jóva čténije [*Jób 2, 1-10*]